

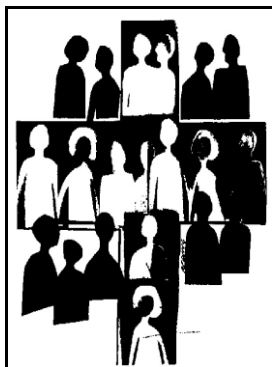
MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

16. ROČNÍK - ZÁŘÍ 2018 - ČÍSLO 174

FARNÍČEK

***OTEC ARCIBISKUP JAN
OSLAVIL KULATINY***

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku **děti, mládeži, po trochu nebo hodně chaotických prázdninách** či dovolených vstupujete všichni opět do řádu školního roku a pracovního režimu. Kéž se vám všem podaří zklidnění a dobré nastartování.

V novém pastoračním roce ve farnosti také startuje výuka náboženství ve škole i na faře, znovu se může hlásit mládež i dospělí k přípravě na biřmování, dospělí nepokřtění k přípravě na křest. Pokračovat bude příprava na biřmování těch, kdo loni začali a vytrvali. Pokračovat budou středeční bohoslužby pro děti předškolního a hlavně nižšího školního věku. Očekávám, že také nastane restart pravidelné a včasné účasti na nedělních bohoslužbách v zanedlouho dokončené rekonstrukci presbytáře našeho kostela. Děti se mohou těšit na každonedělní kartičky k nedělnímu evangeliu, které jsou velmi inspirativní pro děti i rodiče.

***

TAKÉ JSOU PŘED NÁMI DVĚ VELKÉ NEDĚLNÍ UDÁLOSTI.

V neděli 16. září „Staříčkova pout“ s bohoslužbou v 9:00 u Staříčkovy busty – dá-li Pán. Hlavním celebrantem bude náš nový ředitel komunity a DISu P. Jan Blaha, kterého oficiálně uvítáme. Odpoledne od 15:00 bude na farním dvoře a ve stodole připravena hudební pochoutka od cimbálovky a žaludeční pochoutky. Velká kýta a veškeré pití bude zdarma v režii pana faráře k jeho sedmdesátinám.

Ostatní bude ke koupi jako každý rok.

V neděli 30. září bude v 10:00 žehnání nového obětního stolu naším salesiánským biskupem, bývalým fryštáckým farářem Karlem Herbstem. Po něm bude jednoduché občerstvení na faře plně ve vaší režii s vašimi výbornými koláčky, frgály či tyčinkami. K tomu trochu čaje s malou ochutnávkou farní třešňovice.

Předposlední věc. V druhé polovině září uplyne sto let, kdy obdržel padre Pio z Pietrelciny (nedávno svatořečený) Kristovy rány, tzv. stigmata a padesát let od jeho smrti. Byl mimořádnou osobností dvacátého století.

Ve Farníčku si o něm přečtete delší velice poutavý životopis, který jsem neměl odvahu zkrátit.

Poslední věc. Rozhodl jsem se po dvou letech ve Fryštáku přistoupit k volbě pastorační rady farnosti.

Co to je ta PRF, k čemu slouží, jak se volí, proces této volby, o tom všem se také dozvíte ve Farníčku. Už teď se za to modlete!

Sestry a bratři, všem vám do dalších dnů ze srdce žehnám

Váš farář P. Josef Brtník

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Náboženství dětí základní školy bude obdobné jako v loňském roce. Děti první až třetí třídy budou vyučovány ve škole v pondělí mezi 12 až 14 hodinou. Od čtvrté do deváté třídy bude výuka na faře v Katechetické místnosti. Asi opět v úterý a ve středu. Rozvrh bude upřesněn v ohláškách. Vyučování začne třetí týden v září. Prosíme o urychlené přihlašování dětí. Přihlášky jsou v kostele a budou také dány ve škole.

PŘÍPRAVA DĚTÍ S RODIČI NA PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ

Rodiče mají být svým dětem prvními svědky víry slovem i životem. Proto jim patří úkol i výsada připravit své děti k prvnímu setkání s Bohem, milosrdným Otcem ve svátosti smíření a s Ježíšem Kristem v eucharistii - ve svátém přijímání. Podle směrnic biskupské konference pro katechezi se předpokládá předchozí náboženská výuka ve škole nebo ve farnosti. Učebnice třetí třídy má zaměření k přípravě na tyto dvě svátosti. Tím je prakticky určen věk dítěte. Výjimky jsou možné po osobní domluvě s farářem. Příprava bude mít dvě fáze. První budou setkání jednoho z rodičů s farářem, která budou jednou za měsíc v pondělí večer. První setkání bude 5. 11. v 18.00 ve farním sále. Druhá fáze bude blízká příprava rodičů s dětmi ve středu po bohoslužbě pro děti. Ta začne dva měsíce před slavností prvního svátého přijímání, které bude v neděli 12. 5. 2019 v 10.00.

KATECHUMENÁT

Katechumenát je příprava nepokřtěných dospělých na přijetí svátosti křtu, biřmování a eucharistie a tím samozřejmě také ke křesťanskému způsobu života. Také se mohou přidat i ti, kteří byli jako děti pokřtěni, ale nebyli vedeni k životu z víry v Ježíše Krista a chtěli by vstoupit s ním do vztahu i svátostným způsobem skrze svátost smíření a eucharistii. Přihlásit se můžete osobně u faráře Josefa Brtníka. První setkání přihlášených bude ve čtvrtek 4. 10. v 19.00 v katechetické místnosti na faře.

PŘÍPRAVA KE SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ

K přípravě na přijetí svátosti biřmování je možné se již přihlašovat v sakristii. První schůzka pro všechny přihlášené bude v neděli 7. října v 19.00 na faře. Na této schůzce budou zájemci rozděleni do dvou skupin podle věku:

Mladší 18 let - dvouletá příprava. Probíhat bude v pátek od 19.30 cca 1x za 14 dní. Součástí přípravy jsou i 2 víkendové pobyty ročně mimo Fryšták. Přihlašovat se mohou mladí lidé od 14 let. Je důležité, aby se jednalo o je jich vlastní rozhodnutí. – Sami se zapíší!

Starší 18 let - jednoroční příprava. Setkání budou každý týden. Konkrétní den se domluví na první schůzce v neděli 7. října v 19.00 na faře.

P. Josef Brtník, P. Jan Blaha

PŘÍPRAVA RODIČŮ NA KŘEST DÍTĚTE

Společná příprava rodičů na křest dítěte je zpravidla v sobotu v 16.00 před křestní nedělí. Společné křty dětí budou pravidelně první nedělí v měsíci při bohoslužbě v 10.00. Výjimky z pravidla jsou z rozumných důvodů možné. Je vhodné se na křest co nejdříve domluvit s farářem. Pro ty, kdo nejsou oddáni nebo oddáni jen civilně je příprava delší. Dále je třeba vybrat vhodného kmotra a pořídit křestní roušku a svíci.

P. Josef Brtník

NABÍDKA PASTORAČNÍCH AKTIVIT

PŘÍPRAVA NA KŘEŠŤANSKÉ MANŽELSTVÍ

Velice se osvědčuje dvoufázová příprava. Má dvě části. Jedna se nazývá „vzdálená příprava“ a druhá „blízká nebo bezprostřední.“

Vzdálená příprava může začít, když chlapec a dívka začnou vnímat svou známost jako vážnou a začínají spolu hovořit a uvažovat o manželství, do něhož chtějí vstoupit třeba za rok. Tuto přípravu je možno absolvovat buď v pastoračním středisku ve Zlíně, nebo v konkrétní rodině, kde se schází několik měsíců maximálně pět párů snoubenců.

V obojí formě se probírají a prohovořují tato témata:

1. **Jak katolická církev chápe manželství,**
2. **psychologie partnerského vztahu,**
3. **vztahy k rodičům, přátelům a okolnímu světu,**
4. **konflikty a jejich řešení,**
5. **Jak prožívat v manželství vztah k Bohu,**
6. **Manželství a sexualita,**
7. **Odpovědné rodičovství,**
8. **Obsah manželského slibu, průběh svatebního obřadu.**

Blízká příprava obnáší několik setkání s knězem, který se snoubenci uskutečňuje především náboženskou a duchovní přípravu. Týká se to křesťanské víry, života z víry všeobecně, pak z křesťanského pohledu na manželství a rodičovství a praktického pohledu a domluvy na vlastní svatební obřad. Na tuto přípravu je třeba se přihlásit u kněze v místě sňatku půl roku před svatbou.

P. Josef Brtník

UVEDENÍ DO DUCHOVNÍ ČETBY NEDĚLNÍCH TEXTŮ PÍSMO

Leictio divina je jeden z velice osvědčených způsobů četby Písma, který byl praktikován v prvních staletích křesťanství v kláštorech. Pak upadl v zapomenutí. K životu jej přivedl pro všechny Boží lid vynikající biblista a pozdější arcibiskup milánský Carlo Maria Martini. Jeho kolega biskup říká: "Díky Martinimu i každá babička v té nejposlednější vesnici v milánské arcidiecézi denně čte a rozjímá Boží slovo a žije z něho!" My ho zčásti používáme v malém společenství i v našem Uvádění do duchovní četby Písma o prvních pátcích v měsíci. Budou pokračovat 7. září v 19.10 v malé skupince. Lectio má tyto fáze: Vyzvej Ducha svátého, Čti Písmo, Rozjímej Písmo, Modli se s Písmem, Kontempluj, Uváděj do života. My používáme první čtyři kroky. Zveme vás k tomuto setkávání.

P. Josef Brtník

OTEC ARCIBISKUP JAN SLAVIL KULATINY

S vděčností za dožitých sedmdesát let a také za 45 let kněžství celebroid arcibiskup Jan Graubner mši svatou v zaplněné olomoucké katedrále sv. Václava.

Oslavy v sobotu 1. září 2018 dále nabídl také zahradní slavnost s občerstvením a možnost prohlédnout si některé památky.

Ve vstupním průvodu, který úderem půl jedenácté vstoupil v sobotu do chrámové lodi olomouckého dómu, kráčelo před oslavencem více než osmdesát ministrantů, na dvacet kněží – především děkanů olomoucké arcidiecéze – a také deset biskupů. Byli mezi nimi tři místní pomocní biskupové, ordináři sousedních moravských diecézí nebo sídelní biskupové z Českých Budějovic, Litoměřic a Plzně.

Další téměř stovka kněží již čekala v presbytáři katedrály.

„Mám radost, protože cítím, že jsme rodina,“ zahájil arcibiskup Graubner svou promluvu a zavzpomínal na rodinný zvyk ze svého dětství. „Byli jsme vedeni k tomu, že když má někdo svátek nebo narozeniny, je pro něj nejcenějším dárkem, když všichni jdeme ke zpovědi a ke přijímání. Protože jsme věděli, jak je zpověď náročná, takového dárku jsme si vážili,“ řekl. V době, kdy se všechno považuje za samozřejmost, nás podle olomouckého arcibiskupa liturgie vede opačným směrem – k vděčnosti za sebe i za lidi ve svém okolí. „Chci Pánu děkovat nejen za to, co dal mně, ale také za všechny, kdo nějakým způsobem spolupracují na poslání, které mi Pán svěřil,“ uvedl a ocenil pak úsilí všech, kdo budují Boží království ve svých rodinách navzdory pokušením a zkouškám, kdo ho budují svou pomocí ve farnosti i těm, kdo mají odvahu vnášet Kristovo světlo a jeho pokoj do světa, mimo církve.

„Často se dnes naříká na ty nahoře. Mělo by nás ale napadnout: Co já dělám proto, aby to bylo lepší? Jaké příležitosti a možnosti dal Bůh mě? Zůstat čistý je pohodlné, ale člověk pak má taky prázdné ruce,“ upozornil arcibiskup Graubner a připomenul jeden konkrétní způsob, jak se věřící mohou angažovat: svým podpisem pod petici na podporu rodiny a především jejím šířením mezi ostatní.

„Zároveň bych byl rád, abychom dnes mysleli na ty nejpotřebnější. Proto můžete přispět křesťanům na Blízkém východě, kteří byli vyhnáni ze svých domovů. Teď mají možnost se vrátit, ale s prázdnými rukama do vypálených domů. Povinností křesťanů je myslet na své spolubratry,“ zdůraznil olomoucký arcibiskup a dodal: „Děkuju všem, kdo se přidají, a prosím Pána, aby nás naplnil svou radostí.“

V závěru bohoslužby si oslavencem vyslechl gratulace ke svým sedmdesátinám. Jménem České biskupské konference mu blahopřál litoměřický biskup Jan Baxant, za diecézní kněze a jáhny přišel s gratulací Mons. Vojtěch Šíma, přání členů metropolitní kapituly tlumočil její děkan a pomocný biskup Antonín Basler a s přáním do dalších let vystoupil také biskup František Václav Lobkowicz a zástupci ministrantů, pracovníků kurie nebo arcibiskupstvím zřízených společností.

Otci arcibiskupovi Janovi tak prostřednictvím těchto stránek připojeme blahopřání také z fryštácké farnosti.

SVĚTEC MĚSÍCE – SV. PIO Z PIETRELCINY

Letos v září uplyne 100 roků od obdržení stigmat a 50 roků od jeho smrti. Neměl jsem odvahu krásný popis jeho života zkrátit. Přeji trpělivost i povzbuzení při četbě.

o. Josef

K lidské i duchovní cestě otce Pia z Pietrelciny, občanským jménem Františka Forgioneho, se přidružily ty nejznámější a nejzajímavější projevy náboženské úcty, jaké Itálie ve 20. století poznala. Po celých padesát let, od roku 1918 až do roku 1968, přitahoval otec Pio celé generace Italů i cizinců, kteří jezdili na Gargánský poloostrov, aby se setkali s mužem, jenž o sobě rád říkal, že je jen „ubohý bratr, který se modlí“, a byl přesvědčen, že „modlitba je naše nejlepší zbraň, je to klíč, který otvírá Boží srdce“. Z kláštera Santa Maria delle Grazie v San Giovanni Rotondo v Apulii otec Pio nevyšel po celých padesát let a ti, kdo ho tam vyhledali, našli kapucínského kněze, jehož život byl velice prostý a jednotvárný; po celých padesát let se každý den jenom modlil, sloužil mši svatou, zpovídal a naslouchal poutníkům. Jeho prostý život byl však zároveň naplněn i duchovními dary a mystickými zážitky nadpřirozené povahy.

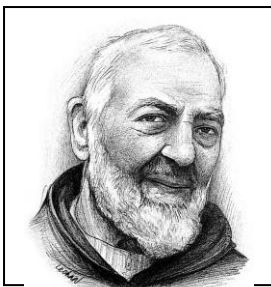
František se narodil v rolnické rodině v jižní Itálii, jeho rodiče vlastnili necelý hektar půdy asi hodinu cesty od vsi Pietrelcina. Grazio a Maria Giuseppina De Nunzio měli celkem osm dětí. František, který se narodil dne 25. května roku 1887, byl jejich čtvrté dítě. Dva jeho starší bratři a nejmladší bratr Mario zemřeli v útlém věku. Forgioneovi nebyli úplně chudí, ale nezbytnou lékařskou péči ani studia svým dětem poskytnout nemohli. Půda, rodina a náboženství: na těchto třech pilířích spočíval život

v Pietrelcině. Víra venkovanů byla prostá, avšak horlivá. Františkovo duchovní povolání se vyvíjelo zcela prostě, žádné mimořádné události s ním spojeny nebyly. Byl poslušné a klidné dítě, rád chodil do kostela a účastnil se náboženských obřadů. Jak jen mohl, zastavil se v kostele Panny Marie Andělské, v kapli svaté Anny, kde byly uloženy ostatky papeže Pia I. (140-155). František se rád stýkal s mladým kapucínem, který do Pietrelciny často docházel, a tato setkání spolu s františkánskou zbožností jeho matky v něm probudily touhu „stát se bratrem“ jako „ten vousatý kněz“. Rodiče vzali toto jeho přání vážně a to málo peněz, co měli, vynaložili na chlapcovo vzdělání, jež bylo svěřeno jednomu místnímu knězi.

Dne 6. ledna roku 1903 byl František přijat do kláštera v Morcone a po ukončení noviciátu byl poslán do kláštera v Sant Elia a Pianisi (v provincii Campobasso). Věčné sliby složil v lednu roku 1907 a na kněze byl vysvěcen dne 10. srpna roku 1910. Kvůli jeho nepevnému zdraví představení rozhodli, aby mladý kněz zatím nežil se spolubratry v klášteře, a poslali ho do Pietrelciny. Tam prožil otec Pio šest let a po jejich uplynutí byl poslán do provincie Foggia do San Giovanni Rotondo. Léta mládí vyplněná studiem, noviciátem a přípravou na kněžské povolání nebyla pro bratra Pia právě snadná. Měl zdravotní problémy a množila se kolem něho zvláštní znamení. Zvláštní sny a vize, plné podivných symbolů, předjímalý to, čím měl být vyplněn celý jeho další život. Ví se o nich díky bohaté korespondenci, kterou Pio vedl se svým duchovním vůdcem a zpovědníkem, dokud mu nebyl v roce 1922 veškerý písemný styk zakázán. Jde o stovky dopisů, z nichž všechny byly již zveřejněny. Pio v nich líčí svůj boj s ďáblem, „Modrovousem“, se kterým se několikrát fyzicky střetl. Povzbuzením pro něj byla zjevení Ježíše a jeho matky.

Mladý Pio se o těchto záležitostech nešířil a nechlubil se jimi. Po celý život ho provázela určitá bázeň a pocit, že se pro duchovní dobrodružství, v jehož středu se ocitl, vlastně vůbec nehodí. Tyto stránky jeho duchovního života známe jen díky jeho dopisům a nepřímým svědectvím. Největší utrpení pro něj představovala jeho nemoc. Otec Pio trpěl plicní tuberkulózou, která se v prvních letech jeho kněžského působení vždy záhadně prudce zhoršila, když měl začít žít v některém kapucínském klášteře. Proto ho jeho představení vždy čas od času vyslali do rodné vsi Pietrelciny, kde sloužil mši svatou a zároveň působil jako duchovní vůdce několika věřících, jež mu představení světili a s nimiž si dopisoval. Vztahy, které takto navázal, a zvláště přátelství s Raffaelinou Ceraseovou, hrály v jeho životě velmi důležitou roli. Středobodem jeho řeholního života však vždy zůstalo slavení eucharistie. Východiskem pro pochopení spirituality otce Pia je jednoznačně mše svatá. Při jejím slavení se ztotožňoval s eucharistickou obětí. Tajemství umučení Páně ho nesmírně přitahovalo a jeho neuvěřitelným přáním bylo mít co nejdokonalejší účast na Kristově utrpení a lásce. Při tomto ztotožnění se s Kristovou obětí býval hluboce dojat a sdílel tělesné útrapy svého Pána. Každý den přicházely do San Giovanni Rotondo tisíce poutníků, aby se účastnily mše svaté, kterou sloužil a která bývala velmi dlouhá, neboť ji provázely přestávky vyplněné modlitbou, adorací či extází. „Všechno, co Ježíš vytrpěl,“ napsal v jednom svém dopise, „prožívám nedokonale i já, jak jen je to lidské bytosti možné. A to vše navzdory tomu, že jsem si nic takového nezasloužil, a jen z jeho dobroty.“ Tajemství ztotožnění se s ukřižovaným Ježíšem se završilo dne 20. září roku 1918, sedm století po stigmatizaci Františka z Assisi. V té době už otec Pio žil v San Giovanni Rotondo. Stigmata mu zajistila proslulost a stoupence, ale i bolest a nikdy nekončící polemiky. Je nutno zdůraznit, že on o nic takového neusiloval; zpočátku se snažil stigmata skrývat a ani později je nikdy nevystavoval na odiv. Něco takového však nebylo možné utajit a zpráva o stigmatizovaném řeholníkovi se rychle šířila a lákala do malé a obtížně přístupné gargánské vesničky davy věřících i zvědavců. V letech, která po stigmatizaci následovala, nemálo lékařů a jiných odborníků pozorovalo a studovalo Piovy rány na ruku, na nohu a v boku, jež se navzdory tomu, že je nikdo neošetřoval, nikdy nezanítily a až do Piovy smrti také nikdy nezacelily. Názory těch, kdo v těchto pěti tržných 'ranách' spatřovali psychosomatický fenomén neurotického původu či následek autosugesce, nemohly obstát. Je dobře známo, že skepticky se o stigmatěch vyslovil vážený kněz otec Agostino Gemelli, který svůj nedůvěřivý postoj k otci Piovi nikdy nezměnil, přestože zblízka stigmata nikdy nezkoumal. Papež Benedikt XV. dal několikrát najevo, že bratru z Pietrelciny důvěřuje, avšak jeho nástupce papež Pius XI. důvěřoval spíše otci Gemellimu. O Gemelliho postoj se opírala i skupina nedůvěřivců, v níž byl nejvýznamnější postavou Gagliardi, biskup z Manfredonie. Obvinění, která skupina vůči otci Piovi vznášela, donutila Svatý stolec, aby se k celé záležitosti vyslovil. V roce 1922 omezilo Svaté oficium působení otce Pia a prohlásilo, že není vůbec jisté, zda jsou jeho rány nadpřirozeného původu. Otec Pio musel změnit duchovního vůdce a nesměl psát žádné dopisy ani ukazovat stigmata a mluvit o nich. Mše svaté mohl nakonec sloužit jen v soukromí a nesměly trvat déle než třicet minut. Tyto postihy ze strany církevních nadřízených trvaly až do roku 1933, lid je však nikdy nepřijal.

DOKONČENÍ

Otci Piovi působily bolest, ale nikdy je nekritizoval. Po celý svůj život přijímal od svých představených všechna často si protirečící opatření s naprostou poslušností - a díky tomu trval jeho kanonizační proces nakonec tak krátce. K něčemu podobnému došlo ještě mezi lety 1960—1964, kdy byl podobně postižen kvůli podezřením spojeným s vedením nemocnice, kterou založil, a kvůli tomu, že ho vyhledávalo velké množství zbožných žen. V této době proběhlo v jeho klášteře několik apoštolských vizitací. Větší volnosti se těšil

za pontifikátu papeže Pia XII. (1939—1958) a potom od roku 1963, kdy se papežem stal Pavel VI. Otec Pio byl osobností, vůči níž nikdo nemohl zůstat lhostejný. Ty, kdo se s ním setkali, nejvíce upoutával jeho dar vnitřního vidění. Mnoho lidí, kteří přišli do San Giovanni Rotondo ze zvědavosti nebo s nedůvěrou, tam po zpovědi zažilo obrácení, provázené upřímnou lítostí. Přestože byli zdaleka a otce Pia vůbec neznali, vylíčil jim jejich nejniternější prožitky a přivedl je ke kajícímu. Věřící naplňoval úžasem i Piův dar uzdravovat nemocné. Z mnoha svědectví o uzdravení na jeho přímělu uvedme alespoň jedno. Šlo o šestiletého francouzského chlapce postiženého zánětem mozkových i míšních blan v posledním stadiu. Dne 29. ledna roku 1957 ve 13.30 hodin byl otci Piovi odeslán telegram s žádostí o přímělu. V 16 hodin horečka ustoupila. Když druhý den ukázali chlapci obrázek otce Pia, řekl, že ho dobře zná, protože ho den předtím kapucín navštívil. Podobných zpráv o „bilokaci“ otce Pia bylo zaznamenáno mnohem víc. Mezi těmi, kdo tvrdí, že otce Pia, který ze svého kláštera téměř nevycházel, potkali někde úplně jinde, byl i Don Ludvík Orione, jenž s ním rozmlouval ve Svatém Petru v Římě. Otec Pio měl o svém poslání jasno - mít účast na utrpení ukřižovaného Krista a mírnit bolest svých současníků tím, že je bude přivádět blíž k Bohu. Proto chtěl, aby v San Giovanni Rotondo vznikla vynikající nemocnice, při jejímž vybavení by se nešetřilo na nákladech a kde by se zadarmo léčili ti nejchudší. „Domov pro úlevu v utrpení“ byl otevřen dne 5. května roku 1956, a i dnes je to vyhlášená klinika, kde se uplatňují ty nejnovější výtěžky medicíny. Ve všech světadílech vznikaly zcela spontánně spiritualitou otce Pia inspirované modlitební skupiny. Kapucínský kněz je nijak přímo neovlivňoval, ale získávaly podporu u místních biskupů. Otec Pio zemřel dne 23. září roku 1968 v noci ve věku 81 let. Po pohřbu, kterého se zúčastnily nespočetné davy lidí, bylo oznámeno, že po smrti jeho stigmata zmizela a že místa, na nichž se nacházela, jsou zcela neporušená. Ještě několik dní před smrtí, ačkoli byl nemocný a velmi unavený, vstával jako obvykle v pět hodin, pomodlil se se spolubratry, odsloužil mši svatou a pak celý den zpovídal, třeba i sto lidí denně. Kdo se chtěl u něho vyzpovídat, musel se zapsat do pořádku a pak třeba i několik dní čekat. Jeho svatost církev uznala a slavnostně vyhlásila dne 16. června roku 2002. Slavnostní liturgii předsedal papež Jan Pavel II., jediný papež, který se s otcem Piem osobně setkal. Na Piovu přímělu byla uzdravena jeho spolupracovnice Wanda Poltawska. San Giovanni Rotondo je dnes nejvýznamnější poutní místo celé Itálie. Každoročně je navštíveno devět milionů poutníků (údaj z roku 2002).

Svatému Piovi všichni i nadále říkají „Padre Pio“.

Připravil o. Josef

SVĚTOVÉ SETKÁNÍ RODIN S PAPEŽEM FRANTIŠKEM V IRSKÉM DUBLINU

Měla jsem možnost být se svým synem a dalšími 58 poutníky na světovém setkání rodin a ráda bych se s Vámi podělila o své postřehy a zážitky. Na setkání jsme odlétali z Prahy v úterý 22. 8 a vrátili se v pondělí 27. 8 domů v časných ranních hodinách. Mezi účastníky byli zástupci center pro rodinu, biskup Josef Nuzík a asi 20 dětí. Ubytování jsme byli v Dublinu v rodinách v rámci dobrovolnického programu, kteří se o nás starali po celou dobu pobytu. Ve středu jsme navštívili největší irské mariánské poutní místo Shrine Knock – Královny Irska, 200 – 300 km od Dublinu právě v den výročí zjevení (21. 8. 1873), kde se zjevila asi 20 lidem Panna Maria, svatý Josef a evangelista Jan s knihou, spolu se svatým beránkem a křížem, které trvalo dvě hodiny, vizionáři mohli mezi sebou komunikovat, zjevení bylo tiché, kontemplativní a mělo vést k větší úctě a věrnosti k eucharistii a P. Marii a již se víckrát neopakovalo. Toto poutní místo v neděli navštívil i ppF. Byli jsme zde na části mše svaté (trvala 2 h) jejíž součástí bylo procesí se sochou PM, hromadné pomazání nemocných asi 500 osob a svědectví mladé ženy o své rodině. Při cestě do Knocku jsme se zastavili v ruinách starého irského kláštera Clonmacnoise zvaný Zelený strom uprostřed Irska, který sloužil jako kulturní i politické centrum již v 7. století. Dříve zde stálo 7 kostelů ze 7. – 10. století, válcová věž a tři kříže, z nichž právě jeden je nazýván starý irský kříž. Areál je postaven na loukách uprostřed bývalých rašeliníšť u řeky Shannon a jejich zakladatelem byl svatý Ciarán v roce 548. Ve čtvrtek jsme prošli centrum města, měli mši svatou v kapli u jezuitů, mnozí absolvovali prohlídku všech sedmi dublinských katedrál za což dostali osvědčení. Naše průvodkyně původem z České republiky přivedla další dny své tři děti, které se s námi spřátelily a prožili jsme společně další dva dny na kongresu a festivalu rodin. Ukázala mi hotel, který patří vedoucímu skupiny U2 Bonymu, nachází se blízko jejich „Karlova mostu“. V pátek jsme jeli sami vlakem do Royal Dublin Society, kde probíhal kongres rodin, do kterého nám byl povolen vstup pouze s čipovými kartami. Byl to areál jakoby brněnského výstaviště, kde probíhaly prezentace různých společenství jako paulinky, karmelitánky a setkala jsem se zde se salesiány z Dublinu, kterým jsem řekla, že jsem ze salesiánské farnosti, dále celkem 21 přednášek na různá témata, ale jen jednu jedinou se podařilo díky aktivitě o.biskupa Nuzíka přeložit do češtiny. Děti zde měly také své programy, sadily například květiny a za to dostaly zelený náramek podle encykliky ppF o ekologii, tančily, zpívaly. Zajímavá byla hra na národní irský nástroj harfu. V odpoledním programu byla společná mše svatá, kterou celebroidl irský arcibiskup Ken na dostihové dráze. Zajímavý byl obraz svaté rodiny u obětního stolu a ambon umístěný 30 m od oltáře na kulatém podstavci ve tvaru kříže s čtyřma očima znázorňující pohledy čtyř evangelistů na Ježíše. Mše svatá začínala za horka, ještě i době svatého přijímání nepršelo, ale pak se přihnál velký mrak, všichni kněží promokli a následně se ukázala duha a bylo po dešti. Nechala jsem se zde po mši vyfotit od člověka, který mi daroval růženec z Fatimy z výročí zjevení r. 2017. Velmi jsem si tam tenkrát přála být, tak se mi tímto mé přání splnilo. Na festivalu jsme potkali mnoho křesťanů z celého světa a také mne zaujala reklama na auto škodu (ppF v ní jezdil v Irsku), které mělo vitrážová okna. V sobotu jsme jeli do Croke Park Stadium, kde probíhal festival rodin za účasti papeže Františka. Byl to festival hudby doplněný o svědectví rodin s videoprojekcí.

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

Důraz byl kladen na společný život všech generací rodiče, děti a prarodiče. Papež František přijel v polovině programu a vnímala jsem jej jako krásného člověka, muže plného světla. Zajímavá byla též světla (vigilie) z mobilů, která na celém stadionu zastoupily svíce. Papež František měl zde k rodinám promluvu. Uvedu část jeho citací: „Neexistuje rodina bez chyb...malé skutky odpuštění jsou základem zdravé rodiny... (a doporučil) tři slova naučit: promiň, prosím, děkuji...rodina je povolání ke svatosti ve vlídnosti a v skrytých věcech...odpustit

v Ježíšově moci...Kristus zemřel za nás, my oplátkou odpustit jiným.“ V neděli byla mše svatá ve Fenix parku s papežem Františkem, které jsme se už neúčastnili, protože byla časově posunutá a já už musela další den do práce. Byli jsme na mši svaté v kostele naší hostitelky Kay, která byla zároveň v kostele akolytkou. Mladé děvče zde krásně zpívalo žalm. Naše cesta byla dost náročná a ráno jsme nevěděli, zda se večer vrátíme domů, ale díky Bohu, vše dobře dopadlo. Všichni jsme Vás nesli ve svém srdci.

JSK

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI (ze Stanov past. rady farnosti arcidiecéze olomoucké)

Pastorační rady mohou a mají být zřizovány jen za tím účelem, aby jejich činnost podporovala a vedla k účinné evangelizaci společnosti, duchovnímu oživení a povznesení farnosti a tím sloužila k větší slávě Boží.

1.1 Pastorační rada je poradním a pracovním orgánem faráře.

1.1.2 Pastorační rada spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „*Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši*“ (Sk 4,32). Pro plodnou činnost pastorační rady je společná modlitba a vzájemná důvěra mezi všemi zúčastněnými základním předpokladem. Připravenost k spolupráci, k vzájemnému naslouchání a porozumění je nezbytná.

1.2 Úkolem pastorační rady je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při realizaci nebo je přímo realizovat.

1.3 K úkolům pastorační rady zvláště náleží:

1.3.1 probouzet a prohlubovat vědomí spoluodpovědnosti za farní společenství a oživovat spolupráci členů;

1.3.2 získávat a připravovat členy farního společenství pro službu předávání víry a jejího prohlubování;

1.3.3 přinášet podněty a návrhy pro přípravu a slavení bohoslužeb a pro živou účast celého farního společenství na liturgii;

1.3.4 podporovat službu v charitativní a sociální oblasti a spolupracovat s místní charitou;

1.3.5 vidět zvláštní životní situaci různých skupin farního společenství a hledat účinnou pastorační a charitativní pomoc v jejich potřebách;

1.3.6 sledovat a promýšlet společenský a politický vývoj s jeho problémy, přinášet vhodné návrhy k jejich řešení, přijímat odpovídající opatření a provádět je;

1.3.7 koordinovat vzdělávací činnost ve farnosti, případně ji i provádět;

1.3.8 zastupovat zájmy a potřeby katolíků, křesťanů případně i ostatních spoluobčanů na veřejnosti;

2.9. 22. neděle v mezidobí
 3.9. Památka svatého Řehoře Velikého
 8.9. Svátek Narození Panny Marie
 9.9. 23. neděle v mezidobí
 13.9. Památka svatého Jana Zlatoústého
 14.9. Svátek Povýšení svatého kříže
 15.9. Památka Panny Marie Bolestné
 16.9. 24. neděle v mezidobí – Staříčkova pouť
 21.9. Svátek svatého Matouše
 23.9. 25. neděle v mezidobí
 27.9. Památka svatého Vincence z Paula
 28.9. Slavnost svatého Václava
 29.9. Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela
 30.9. 26. neděle v mezidobí

I. Volby do pastorační rady

III.1 Pastorační rada se ustavuje na dobu 4 let, v případě prvního ustavení na 2 roky.

III.2 Volební právo:

III.2.1 právo volit má každý katolík starší 15 let, příslušející do farnosti;

III.2.2 právo být zvolen má každý katolík starší 18 let, který má právo volit a který je ochoten plnit úkoly pastorační rady.

III.3 Volební řád:

III.3.1 farář jmenuje tříčlennou volební komisi;

III.3.2 kandidáty může navrhnout každý člen farnosti, který má právo volit.

III.3.3 volební komise určí termín, místo a způsob konání voleb a sestaví kandidátku

III.3.4 seznam kandidátů, termín a místo konání voleb musí být zveřejněn nejpozději 14 dní před volbami ohlášením při bohoslužbách a na vývěsce v kostele.

***

VOLBY DO PASTORAČNÍ RADY BUDOU MÍT V NAŠÍ FARNOSTI TENTO PROCES:

- ohlášení voleb (ohlášky, Farníček), lístek k napsání kandidátů do kostela – neděle 7. října 2018
- návrhy kandidátů – odevzdat v neděli 14. října (5 až 8 osob)
- kandidátka s nejvíce navrhovanými lidmi v kostele 28. října volně k rozebrání a promyšlení doma,
- volby vložení do hlasovací bedýnky se 4 zakroužkovanými osobami v neděli 4. listopadu po bohoslužbě v 8.00 i v 10.00,
- ohlášení výsledků voleb – neděle 11. listopadu,
- uvedení do služby slibem při bohoslužbě v neděli 18. listopadu v 10.00,
- ustavující zasedání – neděle 25. listopadu v 18.00.

OSMISMĚRKA NA ZÁŘÍ

F	A	R	G	G	A	N	I	R	A	G	A	G	G	G
E	D	N	O	S	L	G	U	M	A	Ř	O	O	E	N
G	U	G	O	T	M	A	E	R	G	R	I	L	R	G
A	O	L	Č	B	L	A	D	A	N	A	R	G	E	U
L	G	R	U	Z	I	E	R	I	A	N	O	O	N	M
E	U	G	A	E	R	G	A	G	Á	R	M	T	D	I
R	L	A	G	O	A	N	G	L	I	T	B	A	Á	Č
I	Á	M	B	A	T	N	A	L	A	G	O	A	Š	K
E	Š	A	D	R	A	G	A	K	I	F	A	R	G	A

4.Gama
Gumička
Graf
Gram
Gril
5.Gabra
Galán
Garda

Garde
Gibon
Glosa
Gogol
Golem
Gouda
Guláš
Gumař

6.Gorila
Gruzie
7.Gagarin
Galanta
Galerie
Gologota
Grafika
Granada

Gumička
8.Gerendáš
9.Garderoba
Gladiátor

Ne každý muž je....tajenka (9 písmen)

Tajenka z minula – flašinetář

Připravil: František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 8. 9. 2018 V NÁKLADU 200 KS.